

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דִּהֵהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֵתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֵתִיקָא עֲבִדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךְ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיוּ בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינֹן
 סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְּזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינֹן מְהִיכְלָא
 דְּמַלְכָּא, דְּאֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעֵילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שַׁעֲהָ נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךְ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכְל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מִרְאֵה פָגֵם לְמַעְלָה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינֹן מְבַנֵּי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינֹן מְבַנֵּי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וכתיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהָנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְיִין בְּעַלְמָא.
 בְּהַדִּין יוֹמָא אֲזַרְיִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיהָנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 236)

ומורי זכרונו לחיי העולם הבא היה אומר, מי שהוא חריף ובקי בעיון מאד במהירות, טוב שיענין שעה אחת או ב' בעיון ולא יותר וכו', אבל מי שאינו מהיר כל כך והוא קשה העיון, יותר טוב לו שיענין בפנימיות הדבר שהוא בפרי, ממה שיענין בקלפות, והוא שיענין ויעסק במדרשים ובאגדות ובפרט בזהר ובספרי קבלה.
 מי שהוא בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר הקדוש, עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזהר במאמר קן צפור.
 (פרי עין חיים הנהגת הלמוד)
 (אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

כז) בשבת ילמד כל היום זהר

ילמד בכל יום זהר מעט, ובשבת כל היום זהר.
 והעקר שיהיה עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הישר לרבינו תם ובפרט בספר הזהר.
 (מאה שערים עמוד 40)

כח) העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ונשמתו מעולם האצילות - בלמוד הפשט נקרא עבד

ישראל אקרון עבדים, דכתיב עבדי הם, ואקרון בנים, דכתיב בנים אתם להשם אלקיכם. בזמנא דידיע ליה בר נש לקודשא בריך הוא באורח קלל, כדון אקרי עבד דעבד פקודא דמאריה, ולית ליה רשו לחפשא בגניזוי וברזין דביתיה.
 בזמנא דידיע ליה בר נש באורח פרט, כדון אקרי בן רחיקא דיליה, כבן דחפיש בגניזוי, בכל רזין דביתיה [כבן הזה שמחפש באוצרות בכל סודות ביתו, דרך אמת]. ואף על גב דאקרי בן ברא בוקרא לקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שמות ד) בני בכורי ישראל, לא יפוק נרמיה מפללא דעבד, למפלח לאבוי בכל פולחנין דאינון יקרא דאבוי. והכי אצטריך לכל בר נש למחוי לגבי אבוי בן, לחפשא בגניזוי ולמנדע רזין דביתיה, ולאשתדלא אבתריהו כו'.

ספר אור הזהר (עמוד 237)

זכאה חולקיה דהאי בן, דזכי לאשתדלא למנדע בגנוי דאבוי, ובכל רזין דביתיה, כברא יחידאי דאשלימיה אבוי בכל גנוזי, ודא איהו יקרא דשליט על כלא, מאן דישתדל באורייתא, למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריך למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו כו'. דא איהו בר נש, דקודשא בריך הוא אכרזי עלוי בכל אליו ומשריין דכל עלמין, ובכל אינון רקיעין, אזדהרו בפלגיא מהימנא דבי מלכא, דכל גנוי דמאריה בידיה. זכאה איהו בהאי עלמא, וזכאה איהו בעלמא דאתי.

מההוא יומא ולהלאה, אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין בלהו. בשעתא דאצטריך כל חילין ומשריין בלהו אזדהרן למהוי גביה, וקודשא בריך הוא לא בעי אלא איהו בלחודוי. וקלא אתער, יאות הוא ליחיד למהוי גביה דיחיד, ולאתעסקא יחיד ביחיד. (זהר חלק ג', רעיא מהימנא, דף ק"א-ק"ב)

בנים מארי קבלה. (תקוני זהר בהקדמה דף א.)
מסטרא אורייתא דבריאה אתמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות בנים אתם להשם אלקיכם. (שם דף ה')

מי שלא למד התורה על פי סוד אף על פי שהשלים עבודתו בתכלית השלמות, הוא רק בבחינת עבד, בבחינת פי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, שנשמתם מעולם הבריאה שישם הכפא והחיות ואופנים שהם נקראים עבד ואמה, אבל מי שלומד ועובד השם יתברך בפנימיות החכמה בנסתרות התורה ועושה יחודים הוא בבחינת בן וכבן משמש לאביו ולאמו עבודה שלמה, כי נשמתו מעולם האצילות, ועליו נאמר "הבן יקיר לי אפרים" וגו'.

כט) הזהר מסגל לזבד הנשמה

מקבל בדינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזהר מסגל לזבד הנשמה.

(מורינו הרב צבי אלימלך מדינוב בהנהותיו לספר סוד מרע, דפוס מונקטש אות ט')
על בן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת.

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלמוד תהלים וזהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם וכו'.

ל) על ידי למוד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם

בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזהר והתקונים ואחריהם וכו', ובזה הלמוד מבער הקוצים והרע שבנפש וזוכה לדבק עצמו לאור עליון, וזוכה לכל מדות טובות שבעולם, ולזה נתגלה האור הזה. ועקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיות אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטר את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף ר"ח)

לא) אמירת זהר בכל יום מסגל לפרנסה

עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג)

לב) למוד הזהר מביא את האדם לידיעת ודבקות הבורא

ידע שכל ספר הזהר וחיוב למודו וכו', הכל מצות עשה לדבקה בו ולידע שיש אלקי מצוי. (נתיב מצותיה, שביל היחוד, שביל ב' אות ג')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב